

9) Interest in / Liking for: *like, admire, have a passion for, take pleasure in, have a weakness for, take an interest in, delight in, enjoy, relish, be partial to, set the heart on, gain pleasure from.*

Цю сукупність мовних знаків можна охарактеризувати як результат отриманого досвіду, діяльності свідомості, національно-культурного уявлення про світ та внутрішнього рівня експресивності людини. Акт мовного кодування за самою суттю має об'єктивуний характер, оскільки забезпечує можливість відобразити цю сукупність конкретних мовних знаках. А коли людське серце відкривається до Слова, свідомість відкрись нам таємницю Любові.

Література

- Греїнс А.-Ж., Курме Ж. Семіотика. Обяснювальний словник теорії языка//Семиотика. Сост., вступ. ст. и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – М.: Эдиториал УРСС, 2000. – 352 с.
- Лебецкий А.Э. Функциональные подходы к классификации единиц современного английского языка: монография / А.Э. Лебецкий. – К.: Київ. гос. лінгвист. ун-т, 1998. – 362 с.
- Селіанова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: Підручник Олена Олександровівна Селіанова. – Полтава: Дончукля-К, 2008. – 712с.
- Шевченко О.І. Дійність як зваж у сучасному англомовному дискурсі: геологічний і лінгвокогнітивний аспекти семіотизації навколо цілого світу: [Монографія] / Шевченко О.І. – Запоріжжя: Запорізький нац. ун-т, 2009. – 348 с.

Борисов О.О., Васильєва О.Г.

Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка

КОМУНИКАЦІЯ ЯК СПОСІБ МІЖСОБІСТИСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Залежність індивідів один від одного як проблема людських взаємовідносин складає ядро існування людини. У кожного є наявність іншої потреби вступити з іншими у довготривалі, тісні взаємовідносини, що гарантують позитивні переживання та результати. У сучасних мовозванчих дослідженнях сплікування закономірно враховується те, що життєвий світ людини має два фокуси «Я» та «Інший», які передбачають не тільки диференціацію, але й потенційну взаємодію. Взаємодія являє собою цілеспрямовані взаємний обмін та взаємозагащення, що є активними за свою суттю, хоча виражатися можуть не тільки в динаміці, але й у статиці.

Однією з форм взаємодії є *соціальна взаємодія*. Вона визначається як взаємозумовлені соціальні дії, пов'язані причинною залежністю, за якої дії одного суб'єкта одночасно є причиною та наслідком відповідних дій інших. Отже, *соціальна взаємодія* носить

об'єктивний причинно-наслідковий характер і є впорядкованою системою взаємовпливу соціальних елементів, що відбувається за допомогою специфічних носіїв такого типу взаємодії, якими можуть виступати різні види соціальної інформації, в межах життєвого світу людини.

Людський світ виникає в той момент, коли складається система «Я – Інший», коли між свідомістю та тілом «Я» та свідомістю та тілом «Інший» виявляється внутрішне відношення. Така дискретна структура виникає в кожній людині на певному етапі онтогенетичного розвитку самосвідомості, коли людина усвідомлює себе як ту, що існує для іншого, усвідомлення своєї одиничності переростає в усвідомлення своєї особливості та формується образ Я, який вплігається в мотиваційно-потребнісну сферу, здійснюючи регуляторну функцію. Це відбувається не шляхом інтерпресації, але через іншого, в процесі сплікування, в процесі реалізації соціальних із'язків з індивідами. У безпосередній взаємодії, кожен із її учасників у певній мовленнєвій ситуації стоїть перед необхідністю відповісти на питання: «Хто я, хто – він?», «Яке його відношення до мене?», і на основі отриманих чи сформованих відповідей в індивідуальній концептуальній картині світу формуються концепти Я та ВІН. Серед форм соціальної взаємодії – *міжсобістистічна взаємодія*. Остання у класичному вигляді задовольняє наступним критеріям:

- наявність *негативної кількості* людей (найчастіше група з 2-3 осіб);
- це *безпосередня взаємодія* (просторова близькість)
- важливу роль грає *особистісна орієнтація* у сплікуванні (врахування унікальності Іншого, розгляд його як рівноправного партнеря по комунікації тощо).

Структура взаємодії індивідів – внутрішньо упорядкована сукупність взаємопозицій статусів та ролей, зорієнтованих на досягнення загальних цілей. Така структура склалася під впливом поведінкового регулятора і настрою індивідів займати позиції, які їй підівдають, та реалізовувати типовий для них спосіб дії. Тим самим, ця структура підтримує поведінковий регулятор, який її породив.

Одним із способів реалізації складного процесу соціальної взаємодії на міжсобістистичному рівні є комунікація. *Комунікативна взаємодія* як суб'єктно-об'єктно-суб'єктна діяльність учасників сплікування дозволяє здійснювати взаємодію як обмін діяльністю, якою випливаючи на її результат, і спрямована, перш за все, на інформаційний обмін та вплив на свідомість і поведінку. При такому розумінні вона описується як мовленнєва поведінка, тобто пословництво мовленнєвих вчинків учасників комунікації,

з орієнтованих на сприйняття та інтерпретацію партнером повідомлень.

Комунікант здійснює мовленнєвий вчинок, який вирішенню проблемної ситуації комунікативними засобами, тобо використовуючи набір мовленнєвих засобів лінгвокультури. Прогнозування можливих реакцій співбесідника є обов'язковою умовою побудови висловлювання. Власне інформативність текстового повідомлення залежить від ступеня співпадіння та обробки інформації, яка передається відправником та сприймається отримувачем, що, як наслідок, не може бути пасивним. Більш того, ефективність мовленнєвої діяльності підвищується активного участю в ній саме отримувана інформація, його намаганням переробити та творчо інтерпретувати повідомлення. Весь комунікативний процес, таким чином, постає як система комунікативних взаємодій. І хоча його компонентів можна виділити багато: цілі та завдання, система мови, комунікативний досвід, сопікультурні норми, образи референтної ситуації, зовнішні умови мовленнєвої взаємодії, – всі ці фактори групуються у великі блоки, які взаємодіють з текстом.

Форми комунікативних взаємозв'язків індивідів у суспільстві можуть бути різними: 1) *безпосередній соціальний зв'язок* – виникає між людьми, які перебувають в одному місці та в одному часі, тобто приймають один одного органами "чутів"; 2) *посередкований зв'язок* – зв'язок між людьми, які розділені географично простором та часом; 3) *з'язок-відповідь* – тип опосередкованих зв'язків між людьми, які живли в різні часи. Проте за будь-якої форми комунікації комунікативна діяльність відправника та комунікативна діяльність адресата повідомлення відбуваються за певними правилами і реалізують притаманну людині потребу надати своєму мовному досвіду впорядкованого та раціонального характеру, прагнення скординувати власний мовний досвід з досвідом інших людей, що є

**СЛОВОТВІРНО-ОНОМАСІОЛОГЧНІ АСПЕКТИ
ВІДАГЕСТИВНИХ ПРЕФІКСАЛЬНИХ ПОХІДНИХ У
ДАВНЬОАНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ**

Ідея...
предикативної словотвірної моделі Г-АДж [Лекції, ...] означає, що вона вимірюється в межах ономасіологічних категорій. Матеріалом дослідження слугувала суцільна вибірка префікальних походних від ад'ективних творів основ із словника давньоанглійської мови Bosworth J. An Anglo-Saxon Dictionary. Аутентичною категорією, яка дала початок розвитку 9 категорій (приголосності, фазовості, соціативності, каузативності, контрапростості, квантитативності), є категорія членеччності, ознаки, портативності та квантитативності локативності [2]. Ономасіологічна структура досліджуваних нами категорій складається з ономасіологічної ознаки (префікса) та ономасіологічного базису (ад'ективні творні основи).

Таблиця
Фотографії з етнографічно-мистецької альбома
Історико-етнографічного музею
Донецького національного університету

			І категорія
			Предикція
	+	+	Локативності
			Рангово-сті
			Фазовості
		+	Соціативності
		+	Каузативності
		+	Конtrapості
		+	Заперечення
+	+	+	Оцінки
			Парта-тивності
		+	Квантизатори